ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Evou Procházkovou Ph.D. ve věci

žalobce:	**Mgr. T. P.**, nar. xxx, bytem xxx zastoupený Mgr. Vojtěchem Faltusem, advokátem, se sídlem Jungmannova 26/15, 110 00 Praha 1
proti žalovanému:	**Xxx, advokátní kancelář, s.r.o.** IČ xxx xxx, zastoupený Mgr. Adamem Knapkem, advokátem, se sídlem Štěpánkova 610/1, 266 01 Beroun

o úhradu částky 100.000,- Kč s příslušenstvím

takto:

I. **Žaloba s tím, že žalovaný je povinen žalobci uhradit na jeho účet částku ve výši 100 000 Kč s příslušenstvím ve výši 11,75% z této částky ročně počítaný od 8. 6. 2022 do zaplacení se zamítá.**

II. **Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 42 652,5 Kč k rukám jeho zástupce, a to ve lhůtě tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Radoňská.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal vůči žalovanému uhrazení odměny za výkon funkce jednatele. Svou žalobu odůvodnil tím, že žalovaný je advokátní kanceláří, která je součástí globální sítě advokátních kanceláří Xxx. Žalobce je předním českým expertem v oblasti pracovního práva s řadou ocenění. Žalobce byl jednatelem žalovaného v období od 6. 6. 2019 do 25. 8. 2021. Ke dni 25. 8. 2021 žalobce ze své funkce jednatele žalovaného odstoupil z důvodů neshod se způsobem, jakým byl žalovaný veden jeho většinovým vlastníkem a jednatelem, JUDr. S. D.. Roční obraty žalovaného dlouhodobě přesahují částku 100.000.000,- Kč. Žalobci byla od jeho jmenování do funkce jednatele žalovaným vyplácena měsíční odměna ve výši minimální mzdy. Tato odměna pochopitelně neměla představovat celkovou odměnu žalobce za výkon jeho funkce jednatele v mezinárodní advokátní kanceláři s ročním obratem přesahujícím 100.000.000,- Kč. Z důvodů na straně žalovaného však mezi žalobcem a žalovaným nikdy nebyla uzavřena smlouva o výkonu funkce. Dle ustanovení § 59 odst. 4 ZOK platí, že jsou-li smlouva o výkonu funkce nebo v ní obsažené ujednání o odměně neplatné z důvodu na straně kapitálové společnosti nebo není-li smlouva o výkonu funkce uzavřena z důvodu překážek na straně kapitálové společnosti nebo z důvodu vyšší moci či jiné překážky vzniklé nezávisle na vůli člena voleného orgánu kapitálové společnosti anebo ji nejvyšší orgán neschválí bez zbytečného odkladu po jejím uzavření z uvedených důvodů, odstavec 3 se nepoužije. Odměna se v takovém případě určuje jako odměna obvyklá v době uzavření smlouvy nebo, nebyla-li smlouva uzavřena, jako odměna obvyklá v době vzniku funkce za činnost obdobnou činnosti, kterou člen voleného orgánu vykonával. Skutečností je, že před svým jmenováním do funkce jednatele žalovaného žalobce již působil ve vnitřní struktuře žalovaného na pozici partnera a jeho měsíční odměna činila cca 330.000,- Kč + DPH. V rámci povýšení do funkce jednatele měla žalobcova měsíční odměna dosahovat alespoň částky odpovídající jeho předchozí odměny a nikoliv klesnout na částku odpovídající minimální mzdě. K úhradě dlužné odměny vyzval žalobce žalovaného naposledy předžalobní upomínkou ze dne 9. 6. 2022 se splatností do 16. 6. 2022, avšak marně. Žalobce prozatím uplatnil pouze část své pohledávky za žalovaným, a to část dlužné odměny za měsíc září 2019 ve výši 100.000,- Kč.

2. Žalovaná strana uplatněný nárok neuznala, a to ani zčásti. Uvedla, že žaloba je nejen zcela nedůvodná, ale má až šikanózní charakter. Souhlasila s tím, že žalobce svou spolupráci s žalovanou jednostranně ukončil dne 25. 8. 2021. V souvislosti s ukončením spolupráce však poukázala mimo jiné na to, že žalobce v rozporu se společenskou smlouvou žalované, jakož i smlouvou o trvalé advokátní spolupráci, „přetáhl“ (spolu s advokátem Mgr. J. K., který v dané době s žalovanou rovněž trvale spolupracoval) do nově založené Xxx, advokátní kancelář, s.r.o. (dále též jako „Xxx“) dalších pět spolupracujících advokátů žalované, dva advokátní koncipienty a rovněž další zaměstnance žalované. Krom toho o šikanózním chování, podle žalované strany, svědčí i to, že v předžalobní upomínce z 9. 6. 2022 vyčísluje svůj údajný nárok na odměnu jednatele v částce 10.400.000,- Kč, avšak prostřednictvím žaloby uplatňuje pouze částku 100.000,- Kč s příslušenstvím. V žalobě přitom chybí jakékoliv tvrzení o tom, jaké překážky na straně žalované údajně zabránily uzavření smlouvy o výkonu funkce. Pro nesplnění základní povinnosti konkrétních tvrzení a důkazů o nich navrhla žalovaná strana žalobu zamítnout.

3. Žalobce ve svém pozdějším podání změnil zásadně svá skutková tvrzení. Předložil verzi o tom, že mezi žalovaným a všemi jeho společníky, tedy především jeho majoritním společníkem JUDr. S. D. byla uzavřena dohoda o tom, jakou by měl mít žalobce odměnu poté, co se stane jednatelem a společníkem žalovaného. Existenci takové dohody má potvrzovat jednatel žalovaného, JUDr. S. D. ve svém emailu ze dne 1. 5. 2019, ve kterém mimo jiné uvádí, že: „…fin struktura je odsouhlasený model…“ a jehož přílohou je dokument označený „struktura

dhp FIN.xlsx“ („Tabulka“), který obsahuje odsouhlasenou strukturu odměňování společníků a jednatelů žalovaného po zapojení žalobce do majetkové struktury žalovaného. Žalobce poukázal rovněž na to, že žalovaný respektive jeho většinový vlastník JUDr. S. D. nikdy nechtěl mít jakékoliv své finanční závazky zachyceny písemně ve formě „oficiální“ písemné smlouvy. Proto odmítal se svými jednateli uzavírat písemné smlouvy o výkonu funkce, proto nikdy žádný spolupracující advokát neměl ve své písemné smlouvě se žalovaným uvedenu jakoukoliv zmínku o své odměně. To je i důvod, pro nějž dohoda obsažená v tabulce, nebyla uzavřena v podobě oficiální písemné smlouvy s názvem smlouva o výkonu funkce. Za nepravdivá poté označil tvrzení žalovaného o protiprávním jednání žalobce v souvislosti s ukončením jeho spolupráce se žalovaným.

4. Žalovaný ve svém posledním písemném podání ze dne 10. 1. 2023 zdůraznil, že žalobce účelově dezinterpretuje e-mail a tabulku ze dne 1. 5. 2019. E-mail s tabulkou ve skutečnosti pojednávají o kritériích pro dělení zisku (žalované) a nikoliv o odměně pro jednatele žalované. Za smlouvu o výkonu funkce nelze přitom tento e-mail s tabulkou považovat. Jak je z obsahu tabulky zřejmé, je to dokument především obchodní, a nikoliv právní povahy. V obsahu tabulky nelze najít vzájemný závazek účastníků e-mailové komunikace a už vůbec ne závazky žalované jako společnosti vůči nim. Daná metodika vychází z uspořádání, kdy v rámci žalované byl svého času projednáván i model, který by podíl na zisku dle obdobné metodiky jako v této tabulce přiznával i některým spolupracujícím advokátům žalované, kteří však nebyli jejími společníky, a tak ve smyslu § 15 odst. 5 zákona o advokacii nemohli být jednateli žalované společnosti. Pro výkon advokacie bylo u žalobce rozhodující jeho postavení jako společníka žalované a nikoliv jeho jednatelství. Jestliže smlouva o výkonu funkce mezi účastníky uzavřena nebyla, nemohla být ani schválena valnou hromadou. Nakonec žalovaný vznesl vůči uplatněné (tvrzené) pohledávce na odměnu za výkon funkce jednatele za měsíc září 2019 námitku promlčení. Žalovaný zdůraznil, že jestliže se žalobce v rámci svého pozdějšího vyjádření rozhodl domáhat svého nároku na základě smlouvy o výkonu funkce, zatímco v žalobě tvrdil, že smlouva neexistuje, jde o změnou žaloby.

5. Jde-li o formulaci skutkového stavu, soud poukazuje zejména na nesourodá skutková tvrzení o kontraktačním procesu v kontextu žalobcem předložených listinných důkazů, ze kterých vyšlo najevo, že smlouva o výkonu funkce člena orgánu, z níž žalobce vyvozuje svůj nárok na odměnu, nebyla pro nesplnění zákonných předpokladů uzavřena, natož aby se stala, v důsledku jejího schválení nejvyšším orgánem společnosti, účinnou.

6. ***Podle § 561 odst. 1 o.z. k platnosti právního jednání učiněného v písemné formě se vyžaduje podpis jednajícího. Podpis může být nahrazen mechanickými prostředky tam, kde je to obvyklé. Jiný právní předpis stanoví, jak lze při právním jednání učiněném elektronickými prostředky písemnost elektronicky podepsat.***

Podle § 562 odst. 1 o.z. je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednající osoby.

Podle § 1734 o.z. nabídka učiněná ústně musí být přijata bezodkladně, ledaže něco jiného plyne z jejího obsahu nebo z okolností, za nichž se stala. To platí i tehdy, byla-li přítomné osobě předložena nabídka učiněná v písemné formě.

Podle § 1740 odst. 1 o.z. osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou. Podle odst. 2 projev vůle, který obsahuje dodatky, výhrady, omezení nebo jiné změny, je odmítnutím nabídky a považuje se za novou nabídku.

Podle § 44 z.o.k. jsou nejvyšším orgánem v osobní společnosti všichni její společníci, v kapitálové společnosti valná hromada a v družstvu členská schůze.

Podle § 59 odst. 1 z.o.k. práva a povinnosti mezi obchodní korporací a členem jejího voleného orgánu se řídí přiměřeně ustanoveními občanského zákoníku o příkazu, ledaže ze smlouvy o výkonu funkce, byla-li uzavřena, nebo ze zákona plyne něco jiného. Ustanovení občanského zákoníku o správě cizího majetku se nepoužijí. Podle odst. 2 se smlouva o výkonu funkce v kapitálové společnosti sjednává písemně a schvaluje ji, včetně jejích změn, nejvyšší orgán společnosti; bez tohoto schválení nenabude smlouva účinnosti. Nerozhodl-li nejvyšší orgán společnosti jinak, je schválená smlouva účinná ode dne jejího uzavření, nebo ode dne vzniku funkce, podle toho, který z těchto dnů nastal později.

Smlouva o výkonu funkce v kapitálové společnosti obsahuje také tyto údaje o odměňování a) vymezení všech složek odměn, které náleží nebo mohou náležet členovi voleného orgánu, včetně případného věcného plnění, úhrad do systému penzijního připojištění nebo dalšího plnění, b) určení výše odměny nebo způsobu jejího výpočtu a její podoby, c) určení pravidel pro výplatu zvláštních odměn a podílu na zisku pro člena voleného orgánu, pokud mohou být přiznány. Podle odst. 3 není-li odměňování v kapitálové společnosti sjednáno ve smlouvě o výkonu funkce, platí, že výkon funkce je bezplatný. Ustanovení § 61 odst. 1 tím není dotčeno.

Podle § 60 z.o.k. smlouva o výkonu funkce v kapitálové společnosti obsahuje také tyto údaje o odměňování a) vymezení všech složek odměn, které náleží nebo mohou náležet členovi voleného orgánu, včetně případného věcného plnění, úhrad do systému penzijního připojištění nebo dalšího plnění, b) určení výše odměny nebo způsobu jejího výpočtu a její podoby, c) určení pravidel pro výplatu zvláštních odměn a podílu na zisku pro člena voleného orgánu, pokud mohou být přiznány, a d) údaje o výhodách nebo odměnách člena voleného orgánu spočívajících v převodu účastnických cenných papírů nebo v umožnění jejich nabytí členem voleného orgánu a osobou jemu blízkou, má-li být odměna poskytnuta v této podobě. Jinými slovy, i plnění uvedené v § 60, které nebude ve smlouvě o výkonu funkce člena voleného orgánu kapitálové společnosti uvedeno.

7. V prvé řadě soud zdůrazňuje, že žalobcova tvrzení jsou od samého počátku neurčitá. Odporují si nejenom navzájem, nýbrž i ve vztahu k předloženým důkazním prostředkům. Již tento rozpor sám v kontextu předkládaných důkazů (*viz předžalobní upomínka ze dne 9. 6. 2022*) možnost ustavení jednoznačných skutkových tvrzení znemožňuje. Pokud se v žalobě tvrdí neexistence smlouvy o výkonu funkce a posléze se žalobce rozhodne její existenci tvrdit a prokazovat, jsou žalobní tvrzení nezvratně zatížena nedostatkem, který nelze podle zásad logiky ani do budoucna překonat. Za tohoto stavu totiž už není možné eliminovat neurčitost a nejednoznačnost skutkových tvrzení, neboť by se vždy s jedním ze dvou vůči sobě kontrárně koncipovaných žalobcových tvrzení (neexistence/neexistence smlouvy) musel každý doplněný skutkový stav nutně dostat v dvoučlenném systému (existence/neexistence, jiná možnost neexistuje) do kontrapozice. Soud se v zájmu projednatelnosti žalobcova nároku pokusil

odstranit fundamentální rozpor mezi skutkovými tvrzeními žalobce spočívající ve dvou vzájemně neslučitelných tvrzeních o existenci a zároveň neexistenci smlouvy o výkonu funkce.

8. Nebýt toho, že soud připustil změnu žaloby na základě nového popisu skutkového stavu, tentokrát založeného na přitakání existenci písemné smlouvy o výkonu funkce, nebylo by možné, jak již bylo řečeno, při zachování logického principu non kontradikce ani v budoucnu rozpornost ve skutkových tvrzeních odstranit. Změnou žaloby vlivem zásadní změny elementárních skutkových tvrzení (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 29. 10. 2008, sp. zn. 32 Odo 1186/2002, anebo usnesení téhož soudu z 6. 2. 2018, sp. zn. 28 Cdo 3681/2017 a dále rozsudek z 18. 9. 2019, sp. zn. 32 Cdo 2083/2019) soud umožnil žalobci budovat napříště skutkový stav bez jím dříve založeného rozporu. Soud po změně žaloby vyzval žalobce, a to opakovaně, aby též další neúplnost a nejednoznačnost svých dosavadních skutkových tvrzení odstranil, to vše u vědomí toho, že hlediska žalobcem nárokované částky je v tvrzeních o existenci právního titulu podstatný primárně průběh kontraktačního procesu a sekundárně forma a obsah smluvního jednání. Vyzval žalobce k doplnění tvrzení vztahujících se k existenci smlouvy o výkonu funkce jednatele s ohledem na kogentní ustanovení zákona - jmenovitě stran formy (písemná/ústní, způsob jejího podrobení schvalovacímu procesu) a obsahu, a to minimálně v rozsahu podstatných náležitostí pro daný typ smlouvy, případně těch, na jejichž podkladě byl formulován žalobní petit (práva a jim odpovídající povinnosti) a v neposlední řadě s ohledem na kontraktační proces. Žalobce i po poučení soudu neurčitě osciloval ve svých tvrzeních mezi oběma formami, přecházel ve svých tvrzeních od smlouvy písemné až po její ústní podobu. V rámci skutkových tvrzení nejprve uvedl, že smlouva byla uzavřena písemně, avšak podmínky splatnosti byly později sjednány ústně. Poté své tvrzení poupravil, uvedl-li k dotazu soudu, že písemná smlouva byla uzavřena najednou a odkázal na e-mail ze dne 1. 5. 2019. Jakmile byl soudem upozorněn na to, že uzavírání smlouvy musí být rozvrženo do jednotlivých aktů v odpovídajícím časovém sledu, uvedl, že návrh smlouvy byl předložen písemně a přijat ústně, zároveň ale také mluvil o konkludentním přijetí s odkazem na vznik jednatelství žalobce. Později uvedl, že v případě e-mailu ze dne 1. 5. 2019 šlo pouze o návrh a nakonec se opět navrátil k tezi o uzavření smlouvy jedním aktem na podkladě předmětného e-mailu a tomuto e-mailu zároveň přisoudil schvalovací povahu, protože byl zaslán všem společníkům, nejenom žalobci. Zároveň poukázal v této souvislosti na zprávu S. D. ze dne 5. 6. 2019, v níž konstatuje, že je rád, že všechno dotáhli a která tuto nejistotu v tvrzeních okolo akceptace návrhu měla odstranit.

9. Soud k tomu uvádí, že ani přes snahu zaměřenou na sjednocení skutkových tvrzení ohledně procesu uzavírání smlouvy k nápravě nedošlo. Dle zákonné úpravy přitom platí, že osoba, které se nabídka učiní, nabídku přijme tehdy, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou. V e-mailu a jeho příloze ze dne 1. 5. 2019, podobně jako v emailu ze dne 5. 6. 2019, projevení souhlasu žalobce s jím tvrzenou nabídkou žalovaného chybí. Při přetrvávajících rozporech v tvrzení ohledně kontraktačního procesu, lze pouze konstatovat, že přijetí nabídky také žádný z předložených důkazních prostředků neprokazuje. Pro úplnost soud poukazuje na další podmínky řádného uzavření smlouvy, které kontraktační proces nad rámec toho, co zde bylo řečeno, ze zákona provází, a které rovněž nebyly naplněny. *Podle § 562 a § 561 o.z. je zachována písemná forma i tehdy, je-li právní jednání učiněno elektronickým nebo jiným technickým prostředkem umožňujícím zachycení jeho obsahu s podmínkou elektronického podpisu. Pokud bude nabídka učiněna v písemné formě vůči osobě, která není přítomná, musí být přijata ve lhůtě učiněné v nabídce. Není-li lhůta uvedena, lze nabídku přijmout v době přiměřené povaze navrhované smlouvy a rychlosti prostředků, jež navrhovatel použil pro zaslání nabídky. Pokud má být nabídka učiněná ústně, musí být přijata bezodkladně, ledaže něco jiného plyne z jejího obsahu nebo z okolností, za nichž se stala, což se podle nového občanského zákoníku vztahuje i situaci, byla-li přítomné osobě předložena nabídka učiněná v písemné formě elektronicky.*

10. Z žalobcem dodatečně předložené e-mailové korespondence ze dne 1. 5. 2019 a 5. 6. 2019, která jej vedla ke změně základních skutkových tvrzení o právním titulu, nelze usoudit, že došlo k uzavření smlouvy. Nadto žalobcova interpretace skutkového stavu zůstala nesjednocená, a to i v relaci k přímému důkazu. Samy o sobě tyto úvahy postačovaly k zamítnutí žaloby.

11. Pro úplnost soud doplňuje, že rozpory stihly mimo jiné také žalobcovo tvrzení o materiální stránce smlouvy. Předložená písemnost, i kdyby ji soud bez ohledu na nesoulad v procesu uzavírání pokládal za perfektní, se vyznačuje obsahovou neurčitostí (*viz emailová korespondence ze dne 1. 5. 2019 spolu s přílohou uvozenou slovem předpoklady obrat e-mail ze dne 5. 6. 2019 adresovaný žalobci S. D.*). Žalobce byl sice hotov soudu vysvětlit jednotlivé nesrozumitelné pojmy i symboly i vazby mezi nimi, avšak z její písemné podoby nelze rozumně dovodit žalobcův nárok co do jeho povahy (odměny jednatele) ani jeho výše. V novém tvrzení sice žalobce poukázal na to, že svůj nárok koncipuje z měsíční částky 160.000 Kč, která koresponduje se sumou uvedenou v tabulce, avšak její relace k nároku žalobce za výkon funkce jednatele z dokumentu přiloženému ke korespondenci z 1. 5. 2022 není patrna. Ač se žalobce pokoušel dovodit z povahy činností, že náležejí výhradně jednateli s neurčitým odkazem na zákon o obchodních korporacích, není takové vyvození z ničeho zřejmé. Je navíc neverifikovatelné, a to už jen pro pluralitu subjektů ztotožněných pouhými iniciálami, což nejenom k určitosti nepřispívá, nýbrž vede k efektu opačnému. Vyvození sumy, která by měla přináležet právě žalobci z titulu funkce jednatele, není z písemného dokumentu zjevné (už jen proto, že v něm nedošlo k řádnému vymezení všech složek odměn, které náleží nebo mohou náležet členovi voleného orgánu - § 60 z.o.k.; složka odměny u 3 KOŠ není pojmově, teda ani významově vymezena).

12. S uvedenými úvahami soudu souvisí i fakt, že zůstalo nejasné, mezi jakými účastníky byla smlouva vlastně uzavřena. Žalobce za smluvní strany označil žalobce a žalovaného (*viz výpis z obchodního rejstříku ohledně žalované společnosti*), žalobce jako adresáta návrhu smlouvy. Z žalobcem předloženého dokumentu však nelze nic podobného dovodit. Obsah zprávy naopak vypovídá o tom, že návrh osob je určen širšímu okruhu adresátů, neznámo jmenovitě jakým, a z průvodního slova S. D. nelze spolehlivě uzavřít, že má jít o uzavření smlouvy či návrh smlouvy adresovaný žalobci, coby straně smlouvy, jak tvrdí žalobce. Naopak se v žalobcem předložené listině mluví o doplněné spol. smlouvě (o společenské smlouvě se rovněž před soudem žalobce zmiňoval) a modelu (*prokázáno emailovou korespondencí ze dne 1. 5. 2019 spolu s přílohou uvozenou slovem předpoklady obrat).* Mezi žalobcovým tvrzením a jeho stěžejním dokumentem, který má prokázat existenci smlouvy, nepanuje konzistence, nehledě na to, že žalobce označuje tentýž dokument současně za důkaz ke svým tvrzením o schválení smlouvy společností, což není možné, nehledě na to, že pokud by měli ostatní společníci schválit smlouvu o výkonu ve stádiu nepřijatého návrhu, nebyla by naplněna další obligatorní zákonná podmínka účinnosti smlouvy, bez níž jakákoli platba na jejím základě uskutečněná ve prospěch žalobce se stává bezdůvodným obohacením. Žalobce přitom výslovně potvrdil, že jiný písemný dokument, nežli ten, který předkládá soudu v rámci emailové zprávy ze dne 1. 5. 2019 nemá k doložení existence smluvního závazku k dispozici.

13. Je tedy zřejmé, že ani ke schválení řádně uzavřené smlouvy nemohlo dojít, a smlouva sama tak nemohla nabýt účinnosti ve smyslu zákonného ustanovení § 59 odst. 2 z.o.k. Krom toho soud poukazuje na to, že má-li být podle jednoho z řady žalobcových tvrzení e-mailová zpráva S. D. ze dne 5. 6. 2019 adresovaná žalobci potvrzením o uzavření smlouvy, pak z jejího obsahu nic takového nevyplývá (*viz e-mail ze dne 5. 6. 2019 adresovaný žalobci S. D.).* Zmíněné sdělení S. D. se zjevně váže k předešlé zprávě, která však soudu nebyla v zájmu ucelenosti důkazního

prostředku předložena s tím, že bezprostřední vazba zprávy ze dne 5. 6. 2019 na zprávu ze dne 1. 5. 2019, tj. po uplynutí téměř jednoho měsíce, je nepravděpodobná. Tyto nedostatky, podpořené neurčitostí skutkových tvrzení při jejich přetrvávající neustálenosti, to vše ve vazbě na stěžejní důkazní prostředek, písemného charakteru, který soud nejen pro svou autentičnost nýbrž především pro obligatornost písemné formy předepsané zákonem pokládá za nezastupitelný, způsobily, že žalobcův nárok nebyl posouzen jako oprávněný.

14. V rámci své sumarizace soud poukazuje na neurčitost skutkových tvrzení a kontradiktorní až kontrární tvrzení, která jsou pro tento spor příznačná od počátku, a která bránila svou nekonzistencí jednoznačnému závěru o skutkovém stavu. Soud vyvinul nemalé úsilí, aby žalobu mohl vůbec věcně projednat. Tento důvod spolu s vyvstalou možností rozhodnout o žalobcově nároku během jediného jednání vedl soud k tomu, aby zjevně účelovou změnu žaloby po seznámení účastníků se svým předběžným názorem nepřipustil a žádosti o prodloužení lhůty k doplnění tvrzení nevyhověl.

15. Jistě lze přisvědčit žalobci, že se mohl nacházet v nelehké situaci vůči S.u D.ovi, avšak absence smlouvy o výkonu funkce nemohla vést v obchodních vztazích k přijetí žalobcem požadovaného rozhodnutí. Smlouva nebyla uzavřena už jen proto, že nedošlo k přijetí nabídky, což lze považovat za hrubý nedostatek právě na straně žalobce. Jako odborník s nejvyšší možnou znalostí právního vědomí ad hoc si přitom musel být dobře vědom sankce, která z neexistence smlouvy, eventuálně nedostatku její formy a obsahu vyvěrá a že jde o závažné pochybení, jemu přičitatelné. Přesto tento stav připustil a tím pozbyl možnosti domoci se později svého nároku.

16. Z formální neurčitosti ojedinělého písemného dokumentu, označeného žalobcem za smlouvu, jakož i z jeho tvrzení (jednou tvrdí, že příloha písemnosti ze dne 1. 5. 2019 byla určena žalobci, při jiné příležitosti žalobce hovoří o tom, že písemnost ze dne 1. 5. 2019 i s přílohou byla vlastně zaslána - jako mezi účastníky uzavřená smlouva - dalším společníkům ke schválení/na vědomí), vyplývá, že je nelze pro jejich nesourodost dokazovat ba ani zpětně doplňovat (viz usnesení I. ÚS 705/07 ze dne 12. 7. 2007). Nejevilo se tudíž účelné nadále poučovat žalobce o nutnosti vyjasnění skutkových tvrzení, je-li navíc dokument z 1. 5. 2022 jedinou písemností nasvědčující uzavření smlouvy, která má být toliko stvrzena vzkazem S. D. ze dne 5. 6. 2019 vyňatého z časové posloupnosti e-mailové korespondence. Nutno také zdůraznit, že má-li partikulární žalobcovo tvrzení o sjednané odměně bez ohledu na další podstatné náležitosti, jako jsou práva a povinnosti smluvních stran a především jednoznačné označení subjektů smlouvy, reprezentovat jediný k této právní skutečnosti doložený dokument, je zapotřebí jej označit za analogický svou vnitřní strukturou s dokumentem shodně uvozeným pojmem „předpoklady“ ze dne 22. 2. 2019, jenž je návrhem systému pro dělení zisku pro budoucí konsensus stran (*prokázáno* e-*mailovou korespondencí ze dne 22. 2. 2019)*. Svou strukturou se oba liší pouze ve výskytu výčtu tzv. kritérií a kvalifikací pro participaci. Ani tato distinkce mezi oběma dokumenty shodně uvozenými pojmem předpoklady není svou povahou způsobilá, založit úvahu o tom, že na rozdíl od nezávazného návrhu z 22. 2. 2019 je písemné sdělení ze dne 1. 5. 2022 buď skutečnou smlouvou o výkonu funkce, anebo její nabídkou.

17. Jen pro úplnost soud dodává, že platby poskytované žalobci žalovanou společností jsou nesouladné s listinou označenou žalobcem za smlouvu o výkonu funkce, jak pojmově, tak číselně, když z potvrzení o provedení transakce ze dne 22. 7. 2020, 12. 11. 2020, 22. 7. 2021, bylo zjištěno, že vyplacena byla dividenda a záloha na zisk v milionových částkách, zatímco listina uvozená pojmem „předpoklady“ pojem dividenda a zisk neužívá. Z dalších potvrzení o výplatě se podává, že žalobce měsíčně pobíral desetitisícové částky označené MZ s tím, že

v předmětné listině se zkratka MZ vůbec neobjevuje (*viz potvrzení o provedení transakce vystavené 10. 8. 2022 nazvané dividenda TP, potvrzení o provedení transakce nazvané dividenda 2019 + 2020, potvrzení o provedení transakce nazvané záloha zisk 2020, potvrzení o provedení transakce nazvané MZ2001906, potvrzení o provedení transakce MZ201907, potvrzení o provedení transakce MZ201908, MZ201909, MZ201910, MZ201911, MZ201912, MZ202001, MZ202002, MZ20203, MZ202004, MZ202005, MZ202006, MZ202007, MZ202008, MZ202009, MZ202010, MZ202011, MZ202012, MZ202101, MZ202102, MZ202103, MZ202104, MZ202105, MZ202106, MZ202107, MZ202108)*. Rozhodně tak nelze dovodit z dokumentu označeného jako předpoklady, že vyplacené částky vyskytující se v potvrzeních o provedení měsíčních transakcí s jeho obsahem jakkoli souhlasí. Běží-li o žalobcovo tvrzení stran splatnosti odměn, jejích částí, pak z předžalobní upomínky ze dne 9. 6. 2022 soud zjistil, že žalobce se v ní nedomáhal měsíční odměny 160.000 Kč ve smyslu tvrzeného smluvního ujednání (ani nemohl, neboť v té době tvrdil, že písemná smlouva nebyla uzavřena) ale naopak výplaty ceny obvyklé ve výši 400.000 Kč, z čehož implicitně vyplývá, že nemohla existovat ani ústní smluvní ujednání o později tvrzené fixní měsíční mzdě ve výši 160.000 Kč *(viz předžalobní upomínka ze dne 9. 6. 2022*). Tato argumentace byla totiž zvolena až dodatečně, což dokládají také původní žalobní tvrzení, v nichž se zmínka o sumě 160.000 Kč taktéž nenalézá.

18. Na základě výše vylíčených úvah dospěl soud k závěru o tom, že žalobci se nepodařilo v nezbytné míře pro účely dokazování sjednotit tvrzení, ani předložit důkaz svědčící o uzavření písemné smlouvy o výkonu funkce člena orgánu mezi ním a žalobcem s jejími zákonem předepsanými esenciálními náležitostmi. Nelze si zároveň nepovšimnout, že písemnost nazvaná „předpoklady", kterou žalobce vydává za písemnou smlouvu s ujednáním o ceně je po materiální stránce neurčitá a proces jejího uzavírání vylíčen variantně na základě rozporných tvrzení o kontraktačním a schvalovacím procesu spadajícím v jeden okamžik. I kdyby dokument předložený soudu jako smlouva o výkonu funkce byl pokládán za smlouvu řádně uzavřenou a určitý projev vůle, soud do třetice uvádí, že e-mailovou zprávu bez specifikace nejvyššího orgánu společnosti podle § 44 odst. 1 z.o.k. coby adresáta (v listině uvedeno jen neurčitě mgmt board), není ji možné pokládat za účinnou a přiznat jí z hlediska výplaty odměny právní relevanci. Dovolává-li se žalobce svého nároku na podkladě dokumentu, který není smlouvou a jenž nesplňuje ani další předpoklady pro daný druh smlouvy, nezbylo, než žalobu zamítnout.

19. Jde-li o posouzení námitky promlčení, vznesené žalovaným, soud uvádí, že nemá vzhledem k povaze skutkových tvrzení a stěžejního písemného důkazu dostatek určitých zjištění o obsahu smlouvy včetně splatnosti, která by jej mohla dovést k závěru o její důvodnosti, popř. nedůvodnosti. Ve smyslu žalobcem nejednoznačně vylíčeného mechanismu uzavírání smlouvy je dále bezpředmětné se otázkou promlčení zabývat. Konečně i případná konkluze ve prospěch žalobce o tom, že nárok nebyl promlčen, by nemohla zvrátit finální zamítavé rozhodnutí soudu.

20. Dalšími v odůvodnění rozsudku necitovaným důkazními prostředky, jako například *rozvahou ve zkráceném rozsahu (rozšířenou ke dni 31. 12. 2019) spolu s rozvahou ve zkráceném rozsahu (malá účetní jednotka ke dni 31. 12. 2020)*, *výkazem zisků a ztráty ze dne 31. 12. 2019, výpisy z obchodních rejstříků* a dále dokumenty o smírčím řízení účastníků např. *listinou označenou jako Věc 03.35-000010-07, vyjádřením k návrhu na zahájení smírčího řízení – Mgr. T. P. ze dne 2. 11. 2021*, podobně jako důkazními prostředky žalované strany (*emailová korespondence ze dne 1. 5. 2019 spolu s přílohou uvozenou slovem předpoklady obrat, emailová korespondence z července 2021 mezi M. K. a S. D., jakož i T. P., opis tuzemských příkazů k úhradě ze dne 21. 7. 2020, úplný výpis z OR ohledně společnosti Xxx)* se soud pro nadbytečnost nezabýval, neboť v souvislosti s provedeným skutkově-právním

hodnocením nemohla zjištění z nich učiněná ovlivnit dosavadní argumentaci soudu. Návrhy obou stran na doplnění dokazování jsou bezpředmětná, na což byli oba účastníci opakovaně při jednání upozorněni, neboť předchůdně, před řešením ostatních náležitostí významných pro konečné přiznání nároku, by musela být nejprve sjednocena základní skutková tvrzení ohledně uzavření smlouvy v písemné formě. O řádné nabídce a přijetí smlouvy se stal jediným bezprostředním důkazem dokument z e-mailové korespondence ze dne 1. 5. 2019 (e-mail ze dne 5. 6. 2019 je důkazem doplňkovým). Žádné další autentické důkazy prokazující přímo existenci písemné smlouvy neexistují. V této souvislosti lze tedy uzavřít, že ani jakékoli další důkazní prostředky, z nichž by soud měl snad doplňkově usuzovat na zvyklosti, které obdobné vztahy v žalované společnosti provázejí, nemohou být vzhledem ke kogentní úpravě zákona o obchodních korporacích stran písemné formy smlouvy a náležitostí dle občanského zákoníku, jakož i k postavení žalobce v právním vztahu coby profesionála, právně významné. Soud opětovně v tomto kontextu odkazuje na neustálená žalobcova tvrzení o mechanizmu uzavírání smlouvy, která od samého počátku znemožňují přistoupit k fázi dokazování. Soud tedy nezkoumal jiné právní vztahy jiných subjektů na bázi písemných smluv, a to včetně právních vztahů JUDr. K. vůči žalované společnosti, jelikož nemohou nahradit privaci bezrozporných základních stvrzení o uzavření písemné smlouvy mezi žalobcem a žalovanou společností, ani zhojit zjištění o nedostatku náležité procedury uzavření smlouvy v zákonem předpokládané formě. K účastnické výpovědi žalobce taktéž nebyl důvod přistoupit, neboť ani ta nemohla kompenzovat neucelená skutková tvrzení za důsledného rozlišení mezi skutkovým tvrzením účastníka a účastnickou výpovědí jako důkazem. Obdobně také výpověď Mgr. S. S., event. jeho čestné prohlášení či účastnická výpověď J. M. je z pohledu verifikace či falzifikace žalobních skutkových tvrzení o právech a povinnostech stran ze smlouvy právně bezvýznamná, jestliže příloha e-mailu ze dne 1. 5. 2019 není smlouvou o výkonu funkce.

21. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném a účinném znění (dále jen *„o. s. ř.“*). Žalovaný byl ve sporu úspěšný a náleží mu proto po právu náhrada nákladů vzniklých v tomto řízení vůči žalobkyni. Náklady tohoto řízení představují náklady právního zastoupení v celkové výši 42 652,5 Kč skládající se z 6 úkonů dle § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen *„AT“*) /převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé ze dne 17. 10. 2022, písemné podání ve věci samé ze dne 10. 1. 2023, 3 x započaté dvě hodiny účasti na jednání před soudem dne 13. 1. 2023/ po 5 100 Kč, 1 úkonu dle § 11 odst. 2 AT /účast na jednání před soudem dne 20. 1. 2023, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozsudku/ po 2 550 Kč, 7 režijních paušálů dle § 13 odst. 4 AT po 300 Kč a z náhrady 21% daně z přidané hodnoty ve výši 7 402,5 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. Žalobce je povinen náhradu nákladů řízení ve výši 42 652,5 Kč zaplatit k rukám zástupce žalovaného v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Radoňská.

Praha 20. ledna 2023

JUDr. Eva Procházková Ph.D.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Radoňská.